

באותו יום שהוקם המשכן, כשהתחיל משה להקים אותו, זה היה באחד בניסן, ובאותו זמן החזק של הצד האחר היה בעולם, שהרי בימי ניסן, ראש השור הוא באבוס (עלה לאל), שנינו. ובניסן התחיל משה וראה את סמא"ל הולך סביבו לערפב אותו, והתגבר עליו משה, ואז - ויתן את אדניו. הוא התחיל ונתן למטה, והתחיל מי שהתחיל ונתן למעלה זה כנגד זה.

ביום שהוקם המשכן הזה למטה, הוקם משכן אחר קדוש למעלה, והמשכן העליון הטמיר והגנוז הוציא אורות לכל צד והוארו העולמות.

רבי יוסי שאל את רבי שמעון. אמר לו, שלשה משפנות ראינו במקרא, שכתוב (במדבר ט) וכיום הקים את המשכן, כסה הענן את המשכן לאהל העדת, וכערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר. הרי שלשה משפנות כאן. ולמה משכן ולא בית, שהרי בית צריך ולא משכן?

פתח ואמר, (ישעיה טו) כה אמר ה' השמים כסאי וגו'. בא וראה, הקדוש ברוך הוא התרצה בישראל לנחלתו וגורלו וקרב אותם אליו, והרי בארנו שעשה מהם דרגות ידועות בעולם הזה כמו שלמעלה, לתקן את כל העולמות כאחד - מעלה ומטה, שכתוב השמים כסאי והארץ הדם רגלי. לתקן מעלה ומטה ולהיות אחד.

בא וראה, השמים כסאי - זה הרקיע שיעקב שרוי בו, שהוא דיוקן עליון לכסא (כסא עליון לדיוקן) העליון הקדוש. והארץ הדם רגלי - זהו הרקיע שדוד המלך שרוי בו להנות מזיו האספקלריה המאירה. ומשום שרוצה

בהוא יומא דאתקם משפנא, כד שארי משה לאקמא ליה, בחד בניסן הוה, ובהוהו זמנא, תקיפו דסטרא אחרא הוה בעלמא, דהא ביומי דניסן, ריש תורא בדיקולא (פליק לאגרא). תנינן. ובניסן שארי משה, וחמא ליה לסמא"ל, אזיל סחרניה, לערבבא ליה, ואתגבר עליה משה, וכדין, ויתן את אדניו. שארי הוא ויהב לתתא, ושארי מאן דשארי ויהב (דף רמ"א ע"א) לעילא דא לקבל דא. ביומא דאתקם האי משפנא לתתא, אתקם משפנא אחרא קדישא לעילא, ומשפנא עלאה טמיר וגניז, אפיק נהורין לכל סטר, ואתנהרון עלמין.

רבי יוסי שאיל לרבי שמעון, אמר ליה, תלת משפנין חמינן בקרא, דכתיב, (במדבר ט) וכיום הקים את המשכן, כסה הענן את המשכן לאהל העדות, וכערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר, הא תלת משפנין הכא. ואמאי משפנא, ולא בית, דהא בית אצטריה ולא משכן.

פתח ואמר, (ישעיה טו) כה אמר יי' השמים כסאי וגו'. תא חזי, קדשא בריך הוא אתרעי בהו בישראל לאחסנתיה ועדביה, וקריב לון לגביה. והא אוקימנא דעבד מנייהו דרגין ידיעאן בהאי עלמא, כגוונא דלעילא, לשכללא עלמין פלהו כחד, עילא ותתא. דכתיב השמים כסאי והארץ הדום רגלי לשכללא עילא ותתא למהוי חד.

תא חזי, השמים כסאי, דא רקיעא דיעקב שריא ביה, דאיהו דיוקנא עלאה, לכורסייא (ס"א בורסייא עלאה לדיוקנא) עלאה קדישא. והארץ הדום רגלי, דא רקיעא דדוד מלכא שריא ביה, לאתהנאה מזיוא דאספקלריא